

Til minnis um

Valbjørn Dalsgaard

28. apríl 1914—28. februar 1987

Olaf Sv. Petersen og Richard Mortensen*Mær er kensla í barmi,
ið ei er mær von.*

28. februar 1987 stendur í minni minum sum endin á nokrum, eg eina tíð fekk høvi at siggja og hoyra, skoða og umgangast, og sum ikki er longur — farið. Men er tað endin á ávisum tíðarskeiði, so kenst tað í djúpasta týðning at bera boð um byrjan til nakað ævigt.

Valbjørn, hegnigi og reiðiligi húsasmiðurin á Argjum, er kallaður heim — ikki triggjar vikur eftir at hann opnaði miðsivvikuna í bygdini 9. februar. Orðini hann las upp vóru úr Opinberingini 3. 14-22, har tað týðuligari enn nakra staðni verður undirstrikað, at tað ikki ber til bæði at vera flógvur ella líkasælur og vera kristin, tí í Guðs ríki ber ikki til bæði at vera kaldur og heitur, bæði at tæna Guði og mammon. Ein tilik stóða er altíð móti Guði, tí Guð krevur alt, alt menniskjað við tess ogn- og virðum. Nú eg aftaná hugsi um hesi orð, stendur tann vitnisburður í minni minum um Valbjørn, at hesi orð væl hóska sum yvirskrift yvir liv og levnað hansara: at Valbjørn «gekk við Guði», at hann hevði valt tær tröngu dyrnar við tess smala vegi.

Við heimferð Valbjørnar er seinasti av grundleggjarunum og undangongumonnunum í andaliga arbeiðinum á Argjum innan kirkjuna farin. Hinir báðir vóru Richard Mortensen (1913-1985), handilsmaður (t.v. á myndini) og Olaf Sverri Petersen (1902-1980), yvirlærari (t.h. á myndini). Tá Valbjørn mikudagin 4. mars sum tann seinasti av hesum trimum varð borin út úr Kirkju- og Missiónshúsinum til sín síðsta hvíldarstað, komst ikki undan at hugsa um hinar báðar eisini, tí teir vóru ein eind, ið hoyrði saman: Meðan Richard gav grundstykki og Valbjørn saman við øðrum sjálv-

bodnum bygdi húsið, so var Olaf saman við teimum báðum o.o. tann, ið stóð við ábyrgdini av sjálvum arbeiðinum. Áðrenn byggingurin 22. desember 1974 varð vígdur, lögdu teir lunnar undir hetta arbeið við fyrst møtum hjá Richardi, síðani tá flutt varð í skúlan eisini við sunnudagsskúla, áðrenn talan varð um eisini fastar gudstænastur á staðnum.

Hóast eg ikki minnst Olaf so væl sum hinar báðar, og hóast eg fyri tað mesta bert kenni teir frá andaliga virki teirra, so er tað nakað eg fegin vildi sagt um hesa síðu teirra. Teir minnst eg, tí tað eru teir, ið vóru við at leggja stóðir undir livsáskodan míni og vistu mær á mál hennara. Tann týðningur teir hava havt á meg og so mong við mær, kann ikki sigast við orðum, hann gerst stóðugt stórri meir eg hugsi um hann: Teir sannfordu meg ikki bert við orðum og góðum meiningum, men við livi og levnaði teirra. Tað var samljóð millum tað teir stóðu fyri og tað, lagt varð til merkis. Stórri vitnisburður enn tann teir góvu verður ikki givin, og stórri vitnisburður kann menniskjað heldur ikki fáa um seg enn at hava staðið sum vitni um Harra himins og jarðar.

Tað, sum sermerkti teir allar, var tað sum Augustin kallar bæði nummar eitt, tvey og trí í kristindóminum: eyðmýkt ella lítillæti. Tað var einki sum æt, at tá Guð var Guð og Guðs orð var Guðs orð, so vóru vit menniskju fult og heilt bundin at tí og ikki nokrum øðrum. Afturat hesum sýndu teir eisini: trúskap, vælvild og hjálpssemi bæði móti kirkjulíðinum og øðrum. Hetta var ikki nakað teir gjørdur fyri at toknast menniskjum ella fyri egnan fyrirum, nei, hetta vistu teir, tí teir vóru gripnir av Kristi og hansara kærleika, sum

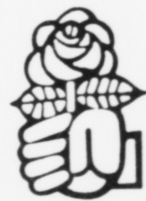
Richard einaferð segði: Orsökini til umvending mína í 1944, var at eg sá at Guð elskaði okkum øll — eingin undantikin. Men, legði hann afturat, tað var eitt stríð — eitt Jákupsstríð.

Tað skal undirstrikað, at teir hvørki vóru sum Guð ella nakrar fyrimyndir (íðol), men teir vóru gudligir og fyrimyndarlígrir. — Tað sást og kendist hvør Guð og fyrimynd teirra var. Tað var ikki sína æru teir sóktu, men Guðs æru. Tað er hetta eg minnst teir fyri, og teir vistu burtur frá sær sjálvum til Krist, sum um teir stóðugt sögdu við doyðaranum Jóhannesi: «Hann eigur at vaksa, men eg at minka». Kristus var liv teirra. Henda «roynda trúgv» teirra, «sum er nógv mættari enn hitt forgongiliga gullið», gav okkum á Argjum o.o. við liv og soleiðis vón.

Sjálvur haldi eg, at slikir menn og slikar konur eiga størstu virðing og tók: teir góvu uttan at vænta nakað afturfyri: teir hjálptu, uttan at vænta hjálps sum viðurlag; teir tæntu, uttan at vænta sjálvir at verða tænaðir. Men teir sáðu Guðs orð við tí í væntan, at Guð sjálvur vildi geva ávøkstur í sinum tíma í mannahjörtum. Persónar við stórri kunnuleika og visdómi enn orðsins, vitni við stórri boðum og

So legg tú allan trega í Harrans sterku hond, lat trúgv og vón teg gleða, um tíðin sýnist vond! Tað er ei tús, ið veldur, ei tú, ið tekur ráð, Guð veldisstavi heldur, og ferð hans øll er náð!

Bergur D. Joensen

Froðbiar Sóknar Javnaðarfelag Aðalfundur

verður í

Fylking

hóskvöldið 26/3 kl. 19.30

Skrá sambært lógini

Nevndin

Við stuðli frá Sjóvinnubankanum
skipar**DRÁTTUR**

fyri

flogbóltskapping

á Giljanesi í dogunum 21. og 22. mars

Í tíðindaskrivi um kappingina sigur Dráttur:

Vit hava øll vist, hvat vit megnaðu í landskappingini, men sum flest øllum kunnugt eru úrslitini av vikuskiftiskappingunum ikki altíð samsvarandi. Í Giljaneskappingini er høvi hjá vinnarunum at sláa sigurin fastan, meðan hinvegin kunnu tey sum ikki vunnu í ár vísa, hvat væntast kann næsta ár.

Men aðalmálið við kappingini er fram um alt, at menna flogbóltin, styrkja samanholdid og at hugna um luttakararnar í leiki og við dansi.

Í hugnaliga hølunum hjá S.I.F. í Sandavági verður dansur við «livandi» tónleiki, almennur friggjakvöldið meðan bert luttakararnir hava atgongd leygarkvöldið. Atgongumerki á kr. 50,- verða seld í ítróttarhølini allan leygardagin.

Kappingin verður skipað soleiðis:

Meistaradeild menn/kvinnur

1. deild	—	—
2. deild	—	—
3. deild	—	—
Motiónsdeild	—	—

Um færri enn 3 lið boða frá luttøku í einum bólki kunnu samanleggjar koma fyri.

Freistin at boða frá luttøku er friggjadagin 13. mars hjá Elly Thomassen tlf. 32775. Luttøkugjaldið, kr. 150,- fyri hvørt liðið, má vera goldið í seinasta lagi týsdagin 17. mars.

Vit miða imóti at senda kappingarskránna út týsdagin 17. mars.

GJÁARPLAST

Tlf. nr. okkara eru 23 177 og 23 158.